

Létající redakce *Informací o církvi*

Michal Holeček

Podle Podkladů pro informaci o vývoji situace č. 25 ze dne 18. 6. 1984, jak ji zpracoval 5. odbor X. správy SNB, uvádí npor. Olexa zprávu svého pramene, že hlavními osobami v redakční radě *Informací o církvi* (dále IOC) jsou ThDr. Oto Mádr a ThDr. Josef Zvěřina. Nedokáží posoudit, zda StB o personálním zázemí IOC věděla více, než ve svých písemných zprávách uváděla, nebo si pro zjednodušení vystačila s označením dvou hlavních osobností podzemní církve jako inspirátorů „nejatraktivnější nelegální tis-

koviny katolického podzemí“, jak je v dokumentu StB uvedeno (obr. č. 1).

O svém seznámení s *IOC* na jaře roku 1980 a o několik měsíců později s P. Karlem Dománkem SJ, jsem psal vzpomínku v knize *O hodnotě samizdatu*. Vydalo ji české Karmelitánské nakladatelství ve spolupráci s Katolickou univerzitou v Ružomberku, hlavně zásluhou ThDr. Petra Olekšáka a Terézie Rončákové. Jednalo se o sborník přednášek, jež zazněly 15. listopadu 2007 na Katedře žurnalistiky Filozofické fakulty KU.

O tom, jak *IOC* vznikají, kdo je sestavuje, se mezi čtenáři nemluvalo. Já jsem je dostával zprostředkovaně od Jiřího Kaplana, jemuž jsem dával i svých opsaných deset kopií. Další dvě jsem rozdál, dnes už ani nevím komu.

Asi v březnu 1982 jsem se P. Dománkovi, který mi domů přinesl nové číslo *IOC*, zmínil, že jsem ve vysílání zahraničního rozhlasu slyšel informaci, že litevská samizdatová *Kronika katolické církve* vychází už deset let. Otec Karel si informaci poznamenal do notýsku. V dubnovém čísle *IOC* se na straně 23. tato informace objevila jako první mezi dalšími o pronásledování litevských katolíků. Začal jsem tušit, že se blížím k „autorskému týmu *IOC*“.

V Polském kulturním a informačním středisku v Praze na Václavském náměstí se moje matka seznámila s pražskými dominikány, jmenovitě P. Janem Rajlichem OP. Matka tam navštěvovala jazykový kurs polštiny, dominikáni si tam chodili půjčovat v Polsku legálně vycházející časopis *W drodze* i knižní tituly, např. P. Jacka Sałyje. Jednou mi v metru na smluvené schůzce dal P. Rajlich článek přeložený z angličtiny o situaci katolické církve na Ukrajině. Předal jsem ho P. Dománkovi a s jistým překvapením nás obou záhy vyšel v *IOC* na straně 12. Bylo to číslo 1/1983.

Když pak na jaře 1982 začalo stíhání mělnického kaplana P. Josefa Dolisty, tajného salesiána, už jsem „věděl“, co se sluší udělat. P. Josef navštěvoval pravidelně naši skupinku mladých rodičů, známost to byla tedy osobní. Trochu jsem ho musel přemlouvat, aby mi dal ke zveřejnění v *IOC* v dubnu doručenou obžalobu Okresní prokuratury v Mělníce. Obával se, že přílišným zveřejněním případu si pohorší. Opak se ukázal pravdou, protože když v *IOC* 5/1983 obžaloba vyšla, dozvěděl se P. Josef telefonicky, že soud „byl zrušen“. VONS ve sdělení č. 325 i Amnesty International o tomto případu informovaly v předstihu již v dubnu 1983.

V roce 1982 ani v roce 1983 jsem věru nepředpokládal, že StB již zná intenzivní kontakty mezi mnou a P. Dománkem (obr. č. 2). Přeci jen jsem se snažil o jakousi amatérskou konspiraci. Tou dobou se ale *IOC* šířily už v ná-

kladech několika set kusů. Nejdříve jsem na rozmnožování používal tzv. rámeček – „dřevostyl“, později prvorepublikový cyklostyl Litograph, později cyklostyl Geha. Z vysušených blan pak rozmnožoval jezuita P. František Měsíc další stovky kusů, později i dominikánský terciář pan František Adamík z Přerova. Na opisování *IOC* a následném tisku se podílel také Pavel Záleský z Mutěnic na Slovácku. A možná i mnozí jiní, jejichž jména ani neznám. Z interní zprávy StB z podzimu 1984 vyplývá, že *IOC* se staly pro StB problémem, pravděpodobně kvůli masovému šíření po celém katolickém a opozičním Československu, nadto s velkým přesahem do zahraničních, převážně exilových médií (obr. č. 3).

Dalším zdrojem informací do *IOC* byly texty o zavraždění a vyšetřování vraždy polského kněze Jerzyho Popiełuszky. Moje matka Dagmar Holečková je dostávala z převážně oficiálního polského tisku, u nás však nedostupného. Tou dobou ještě v Polsku platil výjimečný stav. Některé texty má matka dostávala od polského dominikána P. Piotra Góry z Varšavy (obr. 4). Seznámila se s ním přes pražské dominikány. A tou dobou už se polsky naučila natolik, že byla schopna z polštiny psaný text bez obtíží překládat. První zpráva o zločinu v *IOC* 12/1984 pochází nejspíše od ní, zcela jistě pak překlad článku z časopisu *Życie Warszawy* v *IOC* 4/1985.

Na vysvětlenou k mé matce. K Polsku měla velmi blízký vztah, protože podle ústní rodinné tradice pocházeli naši předkové z rozsáhlého polského rodu knížat Potockých z Kamience Podolského, dnes na Ukrajině. Po třetím dělení Polska koncem 18. stol. emigrovali naši předkové do Drážďan na dvůr saského kurfiřta. V Drážďanech však byly veškeré doklady o nich zničeny za náletu na konci druhé světové války. Některé členy rozsáhlého rodu Potockých zavraždila sovětská okupační moc v roce 1940 v Katyni (obr. č. 5). Matka do Polska jezdila poměrně často. Na jaře 1981 ji StB provedla kontrolu zavazadel ve vlaku v Petrovicích u Karviné, když se vracela z Varšavy. Zabavili ji knihu o Janu Pavlu II. v Polsku legálně vydanou. A po vyhlášení stanného práva na ni založila StB signální svazek.

Rok 1985 se nesl pod názvem Saturn (obr. č. 6, 6a, 6b, 6c). Tak StB nazvala razantní akci zahájenou 11. dubna mnoha domovními prohlídkami v Čechách, na Moravě i Slovensku. Úder sice zlikvidoval jednu tiskárnu *IOC*, každopádně květnové *IOC* vyšly sice v pozměněné grafické úpravě, ale obsahově a informačně stejné.

Akce Saturn měla dva aspekty: Jednak StB podle vyzkoušené praxe z 50. let do procesu zařadila několik lidí, z nichž se někteří ani neznali. To byli kupříkladu mně do té doby neznámí Vladimír Fučík a Adolf Rázek

a pouze od vidění z kostela známý Václav Dvořák. Druhého ze jmenovaných jsem poprvé viděl v kanceláři StB při seznamování s výsledky vyšetřování. To se mne „Áda“ zeptal: „Vy jste tady pane za koho? Za StB nebo za prokuraturu?“ Druhou „zvláštností“ bylo, že prokuratura jmenovitě poukázala na ThDr. Otta Mádra jako organizátora českého/pražského katolického samizdatu. Byla to jmenovitě JUDr. Jitka Erbertová z prokuratury pro Prahu 4. Vzhledem k jeho pověsti mezinárodně známého teologa a dlouholetého vězně padesátých a šedesátých let si na něj státní moc nedovolila vztáhnout ruku. Mádrova odpověď prokuratuře vyšla v IOC 6/1986.

V posledních číslech ročníku 1984 se začaly v IOC objevovat příspěvky o perzekucích převzaté ze slovenského dvouměsíčníku *Náboženstvo a súčasnosť* (NaS) a *Výber* vydávaného Ivanem Polanským, i s odkazem na slovenský pramen. Informační síť se začínala pomalu otevírat. Do té doby byly autorizované většinou jen dopisy perzekvovaných nebo dokumenty státních orgánů o stíhaných. V druhé polovině osmdesátých let StB značně polevila v perzekucích proti katolické církvi. Přeci jen jí více začaly „zaměstnávat“ občanské iniciativy, jež v té době vznikaly. Z dnešního pohledu tedy podpis v dopise redakci vatikánského rozhlasu „Laik z federální Prahy“ působí přehnaně bojácně a trochu i úsměvně (IOC 3/1988, str. 17).

Jakkoliv celostátní razie proti katolickému samizdatu zkomplikovala tisk IOC, ty vycházely dál. Pro mne odhalení a má účast na tisku a distribuci samizdatů i exilové literatury znamenaly jisté vnitřní osvobození. Díky „odhalení“ jsem se seznámil s Václavem Bendou, Václavem Malým, blíže i s Otou Mádrem, Tomášem Halíkem, Radimem Paloušem, Danielem Kroupou, Pavlem Bratinkou, Annou Šabatovou a dalšími. A protože aktivní křesťanství bylo pro mne spojeno i s občanskou angažovaností, snažil jsem se do IOC dostávat i texty signatářů Charty 77. IOC byly zprvu otevřeny jen Václavu Malému, Josefu Kordíkovi a Josefu Zvěřinovi, kněží a signatářům Charty 77. Svůj postoj k Chartě 77 jsem zveřejnil v IOC 5/1987 na str. 15 v článku *Poznámka k poznámce*. Můj postoj k Chartě 77 byl v té době v pražském katolickém prostředí menšinový, na Slovensku pak mnohdy považovaný za „politiku, ktorá nás nezaujíma“. Shodou okolností pak na můj článek navázal Josef Zvěřina v IOC 6/1987 svým postojem k Chartě 77 jako její signatář. Dokladem, že se v katolickém disentu okolo IOC „ledy pohnuly“, je zveřejnění *Společného protestu Charty 77 a VONSu* k represím kolem „anežské pouti“ 7. března 1988 v IOC 4/1988 na str. 12. – 13. Stejně tak následující článek Evy Kantůrkové, dříve mluvčí Charty 77. A také moje *Črta z anežské pouti* vedle protestu Josefa Zvěřiny a na str. 19.

stanovisko mluvčích Charty 77 k petici Augustina Navrátila. To vše v jedné IOC 4/1988.

Do IOC 12/1987 jsem dost možná donesl dopis Václava Freie generálnímu tajemníkovi OSN (str. 8 – 9). Možná i esej Radima Palouše v IOC 2/1988 (str. 12 a 13). Když do IOC, tak vždy Karlu Dománkovi. Po čtyřech desítkách let si již mnoho detailů nevybavuji.

Některé příspěvky, byť autory Karel Dománek znal, byly anonymní, protože si to tak autor asi přál. V lepším případě byly opatřeny značkou nebo pseudonymem. Spíše tuším o jednom, dvou případech, kdy jméno neuveřejnil záměrně Karel Dománek. V církevním katolickém prostředí té doby působilo např. i jméno Václava Bendy, člověka a katolíka nesporně statečného a vzdělaného, jako příslovečný „rudý hadr“. Zda byl Václav Benda autorem článku *K nadúrodě petic* na str. 21. IOC 1/1988, se dnes mohu jen domnívat. Zato článek *Výzva z Bratislavy*, zveřejněný v IOC 7/1988 na str. 21– 22, již nesl Bendův podpis. Jedná se o článek s výrazným občanským rozměrem a politickou analýzou situace naší církve v nesvobodě.

IOC vycházely měsíčně 10 let. Do těch asi 3 000 stran jsem přispěl svými texty, více však texty od jiných autorů, asi tak 30 stranami. Tak tomu bylo i v IOC 4/1989 – dopis Václava Freie *Výzva k dialogu* (str. 15 – 16.), krátká *Vzpomínka na solidaritu s vězni svědomí* v Kosteletě sv. Jiljí v Praze (str. 24) nebo v IOC 5/1989 text *Komu ku prospěchu* na str. 22. Zaplnil jsem tedy asi jedno procento zveřejněných textů. Vše do IOC šlo přes jezuitu P. Karla Dománka. Kdo byli ti další „sběrači“ informací do *Informací*? Pokusím se o rekonstrukci z materiálů StB.

Vycházím z domněnky hraničící s jistotou, že IOC založil a sestavoval P. Karel Dománek SJ. A to jistě se širokým týmem spolupracovníků. Když se na konci roku 1979 nebo začátkem roku následujícího sešli kněží Josef Kordík, Václav Vacek, Václav Malý a Karel Dománek, debatovali o požadavku ze zahraničí, že ti, kdo se „venku“ zajímají svobodu církve v Československu, potřebují mít „něco v ruce“. Charta 77 měla svůj Infoch neboli *Informace o Chartě*, VONS svá *Sdělení* – a v té době i své vězněné členy. Tak vznikly *Informace o církvi*. Autorem úvodníku v č. 1/1980 je podle vlastní vzpomínky Václav Malý.

Podle materiálu StB Vyhodnocení akce Xaver z 16. 10. 1984, Dománek „disponuje rozsáhlou stykovou základnou věřících“. Jmenováni jsou Jan Pražan, Anna Schwarzková, Tomáš Koňářík, Michal Holeček, Pavel Zeman, František Hochman, Marie Valášková, Anastázie Mecová, Eva Silná, Vladimír Bouřil.

V dalším Vyhodnocení akce Xaver z 20. 1. 1987 je v síti Dománkových spolupracovníků jmenován jezuita František Hron. V materiálu zmiňovaný zdroj informací „ZTÚ Přestavba“ takto pojmenovává odposlech telefonu (obr. 7), případně odposlech prostorový zvnějšku budovy či nainstalovaná „štěnice“. Domov důchodců v Praze v Šolínově ul. byl také mojí distribuční „tajnou schránkou“, vyzvedávala jí Barbara Holleschová z Opavy, dnes provdaná Litomiská.

A dne 3. 3. 1988 byl signální svazek Xaver, vedený na Karla Dománka, uložen do archivu 28. března 1988 na pět let. Prý „pro nedostatek důkazů“. Vše nasvědčuje tomu, že státní moc včetně StB si uvědomovala, že rostoucí vliv občanských aktivit na společnost je pro ni nebezpečnější než činnost skryté církve.

V IOC 6/1989 vyšla na straně druhé gratulace k 90. narozeninám kard. Františka Tomáška podepsaná „V Kristově lásce oddaná redakce IOC“. Ať už text gratulace sepsal kdokoli, podpis „redakce“ tam Karel Dománek dal za všechny své pomocníky. Ty pomocníky, kteří o sobě zhusta ani nevěděli, ale všichni znali P. Karla Dománka.

Pokusím se tedy o rekonstrukci toho, čemu říkám „létající redakce IOC“. Hlavou tohoto projektu byl Karel Dománek. To on dokázal shromažďovat všechny texty a dát finální tvář tomu kterému číslu.

* Zásadní dokumenty z Vatikánu a Pražského arcibiskupství dostával jako blízký spolupracovník kard. Tomáška přímo z arcibiskupství. V sedmadesátých letech byl kardinálovým tajemníkem, zaznamenal-li jsem dobře.

* Některé informace o perzekucích dostával od VONSu. Třeba Anna Marvanová, jedna z mluvčích Charty 77 (1982 – 1983) a členka kolektivu mluvčích, byla jeho sousedkou na stejném patře v domě na Vinohradské 69 v Praze.

* Mnoho dokumentů, obzvláště od špiček skryté církve (Mádr, Zvěřina), dostával Dománek přímo. Tito lidé se samozřejmě scházeli více méně pravidelně. Jedním z míst schůzek byl Kněžský domov v Praze v Ječné ulici.

* Dokumenty ze Slovenska do Prahy vozili Ján Čarnogurský a František Mikloško. I laické špičky občanské a církevní opozice se pravidelně scházely. Jedním z míst byl byt manželů Freiových v Praze ve Štěpánské ulici.

* Doklady lidí postižených stíháním nebo občanské stížnosti na přehmaty státní exekutivy dostával Dománek buď přímo, nebo přes prostředníky z řad aktivistů skryté církve.

* Texty převzaté ze slovenských samizdatů mají původ v dodávkách tiskovin od Ivana Polanského. Ty putovaly do Prahy přes prostředníky, hlavně příbuzné Karola Böhma z Prahy.

* Mnoho informací sesbíral Dománek při svých „koncertních turné“ s Pavlem Zemanem a spol. na farách a v kněžských domovech nebo v živých laických společenstvích po celých Čechách a Moravě.

* Překlady z angličtiny dělal Pavel Zeman, z polštiny Dagmar Holečková a Jan Molík. Kdo dělal překlady z německého Hedwigblattu, to věru netuším.

* Zprávy z Vatikánského rozhlasu nahrávala a přepisovala Vlasta Rechnerová z Prahy. Takto mi to v devadesátých letech řekl Jan Molík, můj kamarád, který znal Karla Dománka i paní učitelku Rechnerovou.

Jedno vím jistě, a to, že tento pokus o rekonstrukci je neúplný a zcela jistě i nepřesný. Co platí je, že *IOC* vycházely díky trpělivé a nenápadné práci Karla Dománka. Když v únoru 1990 vyšlo poslední číslo *IOC*, v rubrice *Současnost* na str. 21 – 24 vyšly dva články, které se loučily s končícími *IOC*. Jeden byl signován „ferry“. Za touto zkratkou se skrýval P. František Měsíc, tehdy farář v Hošťálkově, Dománkův spolubratr jezuita. Za zkratkou -mh- pak moje maličkost. Na konci rubriky bylo poděkování oběma autorům i všem dalším šířitelům *IOC*. Podpis „Vděčná redakce“ pak dokládá, že redakce byla létající: všude a nikde, nejmenovaná.

Poděkování:

Heleně Holečkové, roz. Brabencové, za těch deset let, kdy samizdaty dělala se mnou;

Jiřímu Gruntorádovi za volný přístup k fondům knihovny Libri Prohibiti;

Miroslavu Svobodovi za volný přístup k digitalizovaným samizdatům na www.scriptum.cz;

Davidu Hertlovi, dramaturgovi ČRo Plus, za výběr dokumentů z Archivu bezpečnostních služeb a závěrečnou redakci tohoto textu, i Evě Holečkové Kariátové za průběžné korektury textu.

X. správa SNB

Analyticko-informační
plánovací a kontrolní
odbor

V Praze dne 18.6. 1984.

Výtisk č.:

Počet listů:

P O D K L A D Y

P R O I N F O R M A C I I O V Ý V O J E S I T U A C E

po linii 5.odboru X. správy SNB č. 25 /8 ed11.-17.6o 1984.

Dne 3.6.1984 se zúčastnil kardinál František TOMÁŠEK oslav blahoslaavené Zdislavy v kostele Jablonné v Podještědí. Člen řádu dominikánů, duchovní bez st.souhlasu Václav GAJZLER(1944), který byl přítomen rozhovoru s kardinálem uvedl, že tento je přesvědčen o příjezdu papeže do ČSSR. Jeho přítomnost v Československu v r.1985 pokládá za vyvrcholení své kardinálské činnosti a osobní prestižní záležitost. Počítá s jeho příletem na letiště Bratislava , odkud pak helikopterou na Velehrad a celkový pobyt na délku pouze 8 hodin.

ZITA 8/6 24/84 kpt.ČERMÁK

Dne 11.6.1984 v 17.30 hod. provedl kardinál TOMÁŠEK křest dcery chartistů Kamily a Václava BENDOVÝCH (1946,1946) Markéty v kapli arcibiskupského paláce. Aktu byl přítomen kardinálov sekretář Jaroslav KOLETA (1922). Z rozhodnutí TOMÁŠKA bylo zabráněno vstupu dalších osob do kaple, asi 40 signatářů charty 77, kteří se do paláce dostavili.

MAKOVSKÝ 12/6 21/84 npor. Hruža

Obr. č. 1 – 1a Podklady pro informaci o vývoji situace po linii 5. odboru X. správy SNB č. 1-48 (1. 1.–25. 11. 1984)

Zdroj: Archív bezpečnostných zložiek

- 2 -

Představitel laického apoštolátu a nelegální církve ThDr. Otto MÁDR (1917) se v současné době zabývá problémem komplexního působení na mládež. Za neobrou označil především situaci v mládeži dělnické, která není dobře podchycena a do církevního života se daří zapojovat pouze děti "skalních" katolíků. Navrhl proto organizování pro mládež atraktivních akcí přes hudbu, motorismus a jiné zájmové obory a cílem podchycení již školou povinných dětí. Vyloučil dosavadní způsob orientace pouze na studující a mladou inteligenci a konfrontoval tento stav s vývojem na Slovensku, který je daleko pozitivnější. Připravuje vyhodnocení zájmů mladých lidí z dělnických profesí, z něhož by měla být zpracována konkrétní metodika připoutávání dělnické mládeže k církvi.

HORYNA 30/5 12/84 npor. ZAMYKAL

Katolické podzemí nadále distribuce nelegální tiskoviny, mezi nimiž nejatraktivnějšími jsou "Informace a církvi". V č.4/84 je popisována snaha o pronikání řím.kat.církve do dělnického prostředí pod názvem "Mezinárodní jubilejní pouť pracujících" a dále pokračuje výňatky z projevu papeže "Hledat pravdu - žít pravdu" a výňatky vystoupení kardinála TOMÁŠKA z 18.2.1984 při svěcení jáhnů. Osočuje činnost státní správy ČSSR, jmenovitě ing. JANKŮ a tým, že neví, kdo je ThDr. Josef ZVĚŘINA.

PAVEL 5/6 14/84 kpt. ČERMÁK

Laická pracovnice ř.k.c. MUDr. Jiřina KŘÍŽKOVÁ (1925) z Plzně pokračuje v distribuci "Informace o církvi". V rozhovoru pramení řekla, že hlavními osobami v redakční radě jsou ThDr. Otto MÁDR a ThDr. Josef ZVĚŘINA.

PETR 7/6 19/84 npor. OLEXA

Soubor: S-StB Praha		Výtisk č.:	
Odbor: 2b	odd. 5.	Počet listů:	
Operat. pracovník: ppor. Minařík		Přílohy:	
Získal: * rezident, agent, informátor, důvěrník, kandidát, styk, oper. prac. , ** cizinec		Rozdělovník:	Vyhotoveno 2x
C. svazku: 35965 kr. jméno SYN		výtisk č.1-sv.34566	
Číslo jednací:		výtisk č.2-sv.35965	
(Pouze při odeslání mimo odbor)			
v Praze dne 18.5. 19 82			
PRÁVNĚ TAJNĚ - TAJNĚ (po vyplnění)*			
ZÁZNAM číslo 9,11/82			
navazuje na záznam č. _____			
Stručné podstatu poznatek: HOLEČEK Michal - styky s duchovním bez státního souhlasu, objektem akce "XAVIER", Karlem DOMÁNKEM a jeho prostřednictvím a katolickou laičkou Evou CHALUPECKOU - správa			
Schůzka konána dne 17.5.1982		Popis události se stala dne 11.5.1982	
Místo schůzky:		Spoluprac. zpráva získal:	
KB, PR, služební místnost, veřejná místnost, terén		o okolnosti, z vlastní iniciativy, náhodně	
Serioznost spolupracovníka:		Zpráva se vztahuje:	
prověřený, je prověřován, nepřipr., podezřelý z ne-serioznosti		k rozprac. v operat. svazku k problematice, mimo problem. tiku, k ohlasům	
Pramen zprávy:		b) přečtením dokumentu	
Získal spoluprac. (pracovník)		c) byl v popisované události	
a) rozhovorem s osobou, která		d) popis události se aktivně účastnil	
- se popis události účastnil/a		e) náhodně vyslechl	
- se o události dozvěděl			
1. Text 2. Operativní význam 3. Dokumentovně 4. Opatření 5. Data osob uvedených v záznamu 6. Názor operativního pracovníka na zjištěný záznam			
1. Zprávu se od svého známého Michala HOLEČKA dozvěděl, že jmenovaného dne 11.5.1982 navštívil duchovní bez státního souhlasu Karel DOMÁNEK. Dle toho jak HOLEČEK o DOMÁNKOVÍ hovořil, bylo pramenu zřejmé, že se oba jmenovaní znají již delší dobu. Dále během rozhovoru HOLEČEK prameni sdělil, že DOMÁNEK od něho z bytu telefonicky kontaktoval fím.kat.laičku Evu CHALUPECKOU, se kterou si domluvil schůzku na 11.5.1982 večer. O účelu DOMÁNKOVY návštěvy u HOLEČKA se prameni nepodařilo nic bližšího zjistit.			
Poznámka: Každý poznatek (událost, jev) psán na samostatný záznam * = podtrhni platný údaj ** = rovněž zahrni týkající se vprdu uvedeně kategorie cizího st. přísl.			
MV č. skl. 751			

Obr. č. 2 Záznam číslo 9.11/82 zo dňa 18. 5. 1982 o sledovaní Michala Holečka a Karla Dománka
Zdroj: Archív bezpečnostných zložiek

255

K. s p r á v a S N B

Republika socialistická
Ministerstvo a kontrolní
odbor

V Praze dne 198

Výtisk č. 1
Počet listů:

P O D K L A D Y

PRO INFORMACE O VÝVOJI SITUACE
po linii 5. odboru M. správy SNB č. 45 /B od do 198.

V prostorách arcibiskupského paláce v Praze bylo zjištěno, že jsou distribuovány výtisky nelegálního měsíčníku "Informace o církvi" č. 8,9, a 10/84, kterou provádí vrátný Josef BLÁHA (1914). Obsah je tendenčně zaměřen proti stávající církevně-politické situaci v ČSSR, pomlouvá státní zřízení, jedná o státní správu s upozorňuje na zásahy Stb v jednotlivých diecezích. Výpady jsou vedeny proti ostatním ZSS včetně SSSR.

PAVEL	6/10	29/84	kpt. Čermák
-------	------	-------	-------------

Dne 29.9.1984 přicestovali do Prahy, anglický kat. kněz Oliver Mc TERNAN (1947), člen PAX CHRISTI a holandský kat. duchovní Wilhelm MOOD (1925), člen Berlínské konference. Byli přijati ředitelem SVC ÚPV ing. JANKŮ, kde se zajímali o církevně-politickou situaci a oběd pro ně uspořádal náměstek MZV ČSSR ČERNÍK, s nímž se TERNAN zná z doby Černíkova působení na čs. ZÚ ve V. Británii.

SEKRETÁŘ	12/10	40/84	npor. Zamykal
----------	-------	-------	---------------

116

Obr. č. 3 Podklady pro informaci o vývoji situace po linii 5. odboru X. správy SNB č. 1-48 (1. 1.-25. 11. 1984)
Zdroj: Archiv bezpečnostních složek

17c
112

X. s p r á v a SNB

Analyticko-informační
oddělení a kontrolní
oddělení

V Praze dne 11.6. 1984.

Výtisk č.: 1
Počet listů:

P O D K L A D Y

P R O I N F O R M A C I O V Ý V O J I S I T U A C E
po linii 5. odboru X. správy SNB č. 24 /8 od 4.-10.6. 1984

V ohlase na jednání s pracovníky státní správy si kardinál František TOMÁŠEK stěžoval, že na něho byli tři a nevybíravým způsobem mu vytýkali pozvání papeže do ČSSR. TOMÁŠEK je dosti skleslý, neboť si uvědomuje, že s návštěvou papeže v ČSSR se už nepočítá.

V minulých dnech navštívili pracovníci státní správy všechny katolické ordináře z ČSR s tím, aby na společném setkání 11.června v Litoměřicích vytkli jednání TOMÁŠKOVI ve věci pozvání papeže.

SLÁNSKÝ 6/6 8/84 npor. Hruza

V polovině června má přijet do ČSSR kněz Dominikánského řádu z PLR Piotr GORA(6+5.1923), známý svým protisocialistickým antikomunistickým zaměřením. V ČSSR je ve styku s Dagmar HOLEČKOVOU (1929) ze Staré Boleslavi, jejím synem Michalem HOLEČKEM (1956) operátorem databanky federálního statistického úřadu bytem Praha 10 U trati 16, kde byl GORA ubytován.

Styk ELIZA 31/5 24/84 kpt.PROKŠ

Obr. č. 4 Podklady pro informaci o vývoji situace po linii 5. odboru X. správy SNB č. 24 (4. -10. 6. 1984)

Zdroj: Archiv bezpečnostních složek

MINISTERSTWO
KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
DEPARTAMENT DZIEDZICTWA KULTUROWEGO
ZA GRANICĄ I STRAT WOJENNYCH

Jacek Miler
Dyrektor

Warszawa, 27 listopada 2017 r.

DDZ-MPN.7510.10.2017-TZ

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ	
Komisja Sągona Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu	
Sekretariat Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa	
Wpłynęło dnia	2017 -12- 01
	BUW-900-114(2)/17
Nr rejestru	105352

Pan
Adam Siwek
Dyrektor
Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa

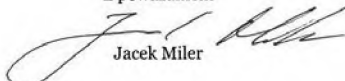
Szanowny Panie Dyrektorze,

w odpowiedzi na zapytanie skierowane w imieniu p. Michała Holecka z Republiki Czeskiej (pismo BUW-900-114(2)/17) informuję, że na dotychczas udostępnionych stronie polskich listach obejmujących ofiary Zbrodni Katyńskiej występują następujące osoby o nazwisku Potocki:

1. Albin Potocki, syn Juliana, ur. 1 I 1906, kpt. WP, ostatnio przydzielony do 35 Dywizji Piechoty rezerwy, pełnił funkcję kwatermistrza – spoczywa w Charkowie
2. Jan Potocki, syn Antoniego, ur. 1894 w miejscowości Dzikie, starszy posterunkowy, ostatnio służył na posterunku PP Bielsk Podlaski – spoczywa w Miednoje
3. Jan Potocki, syn Juliana, ur. 13 VII 1888 w Kielcach, ks. mjr, szef Głównego Wojskowego Urzędu Duszpasterstwa Ewangelicko-Reformowanego – spoczywa w Katyniu
4. Józef Potocki, syn Pawła, ur. 29 I 1891 w Głębokiem pow. Sanok, kpt. WP, ostatnio był kierownikiem referatu uzupełnień PKU Kowel - upamiętniony (spoczywa?) w Kijowie-Bykowni
5. Krzysztof Potocki, syn Tomasza, ur. 31 V 1906 w Warszawie, był właścicielem majątku Krogulec – upamiętniony (spoczywa?) w Kijowie-Bykowni
6. Roman Potocki, syn Tadeusza, ur. 1903 w Uhryniu pow. Czortków, był właścicielem majątku Uhryń – upamiętniony (spoczywa?) w Kijowie-Bykowni.

Jednocześnie informuję, że pozyskane od pana M. Holecka informacje i materiały należy przesłać do pań Reginy Piątek i Teresy Zachary.

Z poważaniem

Jacek Miler

Obr. č. 5 Odpověď polského Ministerstva kultury
a národního dědičství o rodině Potockých
Zdroj: Archiv autora

*Obr. č. 5a – 5b Dagmar Holečková, překladatelka z polštiny ve Varšavě
asi v roce 1981 u dominikánského kláštera a transparentu Solidarity
Zdroj: Archív autora*

X. SPRÁVA SNB
operativní útvar SNB

Ci: VN - 00 689 /5-1/85

Přílohy: -

Schváleno
Náčelník X. Správy SNB

9

Plk. WIEDERLECHNER Zdeněk
(Funkce, hodnost a příjmení se vyplňuje 162 strojem)

Dne 27. 2. 1985

PRISNĚ TAJNĚ!

Ev. číslo: * 029139

SBOR NÁRODNÍ BEZP. Č. 01
dne 28. 2. 1985
Č. 00231102-5-85

Návrh na sledování

Zádám o sledování v akci (krycí název) S Y N I.

číslo a druh svazku signální 28272

důvod rozpracování aktivní antisocialisticky zaměřený laik ŘKO

po dobu 2 dnů, počínaje dnem dle dohody od hodín.

jméno HOLEČEK příjmení Michal narozen 29. 10. 1956

národnost česká st. příslušnost ČSSR stav ženatý

zaměstnán Textil Středočeský kraj, Staroměstské náměstí č. 20

majitel vozidla SPZ - typ - garáží -

bytem Praha 10, U trati 479/16

Za akci odpovídá a osobně projedná s. kpt. Prokůš Petr (601)

číslo k dosažení na telefonní lince 601,538

Zastupuje s. apor. Vodrážka Milan č. telefonu 601,538

Důvod a cíl sledování: Důležité údaje pro přípravu sledování, předcházení, zabránění, odhalování a dokumentaci trestné činnosti vzhledem na dosažení cíle sledování, zejména předpokládaná činnost osoby, známé nebo předpokládané styky, rod. příslušníci ap.

Cílem je operativně zadokumentovat režim objektu v pracovní den a den pracovního klidu v návaznosti na akci SATURN tak, aby byly vytvořeny podmínky na provedení prověrky v jakém rozsahu a na která místa protivník přemístil a ukrýl používané technické prostředky.

Podpis operativního pracovníka M. Holeček

Doporučuji: plk. JUDr. Bandouch Fr. dne

mjr. JUDr. Čechelský Jos. dne

dne

(Uvádí se funkce, hodnost, jméno a příjmení)

Myšl. skl. 860

Obr. č. 6 Návrh na sledování Michala Holečka ze dne 28. 2. 1985

Zdroj: Archiv bezpečnostních složek

*Obr. č. 6a Záběry ze sledování Michala Holečka a jeho rodiny z přelomu roku 1984/1985. Příprava na akci Saturn
Zdroj: Archív bezpečnostných zložiek*

Záběry ze sledování Michala Holečka a jeho rodiny z přelomu
roku 1984/1985. Příprava na akci Saturn
Zdroj: Archív bezpečnostných zložiek

Záběry ze sledování Michala Holečka a jeho rodiny z přelomu roku 1984/1985.

Příprava na akci Saturn. Hore Michal Holeček, dole Vladimír Fučík

Zdroj: Archív bezpečnostných zložiek

*Záběry ze sledování Michala Holečka a jeho rodiny z přelomu roku 1984/1985.
Příprava na akci Saturn. Hore Květa Kuželová, dole Michal Holeček s rodinou*

Zdroj: Archív bezpečnostných zložiek

Záběry ze sledování Michala Holečka a jeho rodiny z přelomu roku 1984/1985.

Příprava na akci Saturn. Na fotografii Oto Mähr

Zdroj: Archív bezpečnostných zložiek

Záběry ze sledování Michala Holečka a jeho rodiny z přelomu roku 1984/1985.

Příprava na akci Saturn.

Zdroj: Archív bezpečnostných zložiek

124

Správa Státní bezpečnosti Praha
2b odbor, 5. oddělení

V Praze dne 20. ledna 1987

Prvopisem
Počet listů:

VYHODNOCENÍ AKCE XAVER

V signálním svazku XAVER signální svazek č. 34566, který byl založen v roce 1981 na pokyn 5. odb., X.S-SNB do celostátní akce "STÍN" je rozpracováván:

DOMÁNEK Karel - nar. 16.8.1911, české národnosti, šel.st. příslušnosti, duchovní řím.kat. církev, člen Řádu jezuitů, bez politické příslušnosti, bytem trvale Praha 2, Vinohradská 1431/69.

V současné době je negativní činnost jezuita DOMÁNKA především charakterizována schůzkovou činností v bytech přívrženců jezuitského řádu. Především se jedná o starší osoby. Do této přednáškové činnosti je také zapojen jezuita František HRON, který společně s DOMÁNKEM navštěvuje spolubratry mimo rámec Středočeského kraje. Je předpokládáno, že DOMÁNEK byl zapojen do rozmnožování nelegálních náboženských tiskovin, neboť udržuje těsné vazby na katolického laika Michala HOLEČKA, který disponoval tiskařskou technikou, jenž byla používána při rozmnožování nelegálních tiskovin "Informace o církvi".

DOMÁNEK dále dochází za řeholními sestrami do domova důchodců na Praze 6 v Šolínově ulici. Objekt není agenturně obsazen, z technických prostředků je technicky proveditelný ZTÚ "Přestavba".

Vyhodnocení Akce Xaver ze dne 20. 1. 1987.
Doklad o odposlechu Karla Dománka
Zdroj: Archiv bezpečnostních složek